

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

5 Si proprium linquas censorem, sis anathema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

QVÆSTIO V.

Si vero Episcopus relinquere, & ab officio suo discedere, atq. ad seculari iudicio confugere nulli licet.

C. I. q. Clericus ad iudicium seculari confugiendi de communione ecclesie depellatur.

Unde in Agathensi concilio, c. 8. legitur.

Placuit, ut clericus, si relicto officio suo propter distractionem ad seculari iudicio iuratum, fortasse confugit, & is, ad quem recurrit, solatium ei defensionis impendat, cum eodem de ecclesie communione pellatur.

¶ Indirem] Si in recentioribus conciliis Galimieris, & aliorum, sed à venerabilibus, & codicibus Vaticanis, & capitulis abijt vix ista.

C. II. q. Presbyter vel Diaconus ab Episcopo deponitur Imperator non adest.

Item ex concilio Antiocheno l. cap. 22.

I. Si quis à proprio Episcopo depositus Presbyter vel Diaconus, aut etiam si à synodo quilibet Episcoporum fuerit exautoratus, molestiam Imperialibus auribus inferre non presumat, sed ad maiorem Episcoporum synodum sese convertat, & que se putat habere iusta, in eorum concilio alleget, atque ab his de se expectet, quæ fuerit de propria sententia. Quod si deficiens pusillanimitate hoc noluerit facere, sed importunus fuerit Imperatori, huiusmodi nullam veniam habeat, neque locum ullius officionis, nec ipem recipiendi gradus habeat in futurum.

C. III. q. Non deservit ab aliquo, qui Episcoporum iudicio damnatur.

Item ex concilio Carthaginiensi V. cap. 2.

II. Si quis quolibet honoris clericus iudicio Episcoporum pro quocunque crimine fuerit damnatus, non liceat cum sine ab ecclesie, quibus profuit, sive à quolibet homine defensori: interposita poena damni poenitentis, atque honoris quo nec atatem, nec sexum excusandum esse precipimus.

C. IV. q. Communione privetur, qui ecclesiastica disciplina regulam fugientes deservire presunt.

Item ex concilio Arelatensi, cap. 4.

Si forte aliquis clericorum regulam disciplinæ ecclesiasticæ subvertens fuerit evagatus, quicunque eum susceperit, & non solum Pontifici suo non reconciliaverit, sed magis defendere presumpserit, ecclesie communione privetur.

C. V. q. Spes reconciliationis carere, qui ab Episcopo condemnatus Imperatorem adierit.

Item ex concilio Martini Papæ e. cap. 21.

III. Si quis Episcopus, Presbyter, aut Diaconus excommunicatus, in concilio iniuste se queritur commendatum, ad maiorem Episcoporum synodum evocatur, & eorum inquisitionem, & iudicium expectans, si quas se iustas causas habere putat, illis exponat. Si autem contempserit, & importans se palatio, aures Principum incurrere voluerit, hic ad nullam veniam poterit pervenire, neque ipem future reconciliationis habebit.

¶ Major] Antea legitur, majorum Episcoporum concilium: Emendatum est ex codice Lucensi regis, quoniam concordat cum Canone Antiocheni supra, cu. si quis à proprio, unde videtur suppositum.

a. In Cap. l. 1. 1. b. Et in Antiocheno, c. 7. 4. c. Riv. l. 1. 1. 1. 1. 1. 1. d. De iudic. p. 4. e. In Capitulis synod. Græc. Mar. d. 1. 1. 1. 1. f. Concord. sup. na. cap. si quis à proprio. g. al. Imperatorum, ad importunum palatium.

C. VI. q. Episcoporum causa coram Principibus examinari non debent. Item Gregorius Constantina Augustæ, lib. 9. epist. 14.

Si a Episcoporum causæ mihi commissarum apud piissimos dominos aliorum patrociniis disponuntur, infelix ego in ecclesia ista quid facio? Sed ut Episcopi mei despiciant, & contra sine refugio ad seculares iudices habeant, omnipotenti Deo gratias ago, peccatis meis deputo. Hæc tamen breviter suggero, quia aliquantulum expecto, & si ad me diu venire distulerint, b. exercere in eos & dilictionem canonicam nullo modo cessabo.

¶ In vulgatis & plebæ, manifeste legitur, Constantino Augusto. Emendatum est ex uno vetusto Codicum, & altero epistolarum B. Gregorii: licet in editionibus illarum sit, Constantia Augustæ. Nam verum Mauriti Imperatoris, ad quem scribit B. Gregorius, Constantiam vocatam esse restant Zonaras, Nicophorus, Cedrenus, & Anastasius bibliothecarius: & Ioannes Diaconus in vita B. Gregorii l. 2. num. 11. restituit epistolam, ex qua sumptum est hoc caput, Constantina Augustæ scriptam assertit.

CAUSA XXII.

Videtur Episcopus iuravit falsum, quod putabat verum: quo comperto, Archidiaconus eius iuravit se nunquam profuturum ei obedientiam. Compellitur Archidiaconus ab Episcopo ad exhibendam sibi constantem reverentiam. Accusatur Episcopus de duplici perjury, & de eo, quod falsum iuravit, & quia Archidiaconum ad peccandum compellit.

- 1. Primo queritur, an iuramentum sit prestandum, an non. 2. Secundo, si sit perjury, qui iurat falsum, quod putabat verum. 3. Tertio, si licet Archidiacono denegare Episcopo constantem obedientiam. 4. Quarto, si constitit esse illicitum quod iuravit Archidiaconus, an sit servandum. 5. Quinto, si constitit illud servandum esse, an Episcopus sit reus perjury, qui contra iuramentum Archidiaconum iurare compellit.

QVÆSTIO I.

¶ Videtur iuramentum prestandum non sit, auctoritate Canonica scriptura probatur. At enim Christus in evangelio discipulis, d. [Sit sermo vester, Est, est, non, non: quod ausens amplius est, à malo est.] Item Iacobus e in epistola [Ante omnia fratres mei nolite iurare omnino.] Utraq. auctoritate iuramentum prohibetur prestare. Sed aliud est ad iuramentum sponte accedere, aliud, vel ad afferendum innocentiam suam, vel ad pacis federa confirmanda, vel ad persuadendum auditoribus, quando pigri sunt credere, quod eis utile est iuramentum offerre: Primum prohibetur, secundum conceditur. Non enim iurare omnino peccatum est.

C. I. q. Iuramentum pro sedere paci est faciendum.

Unde in concilio Toletano VIII. c. 2. legitur.

Omne f. quod in pacis federa venit, tunc solidius subsistit, cum iuramenti hoc interpositio roborat. Sed se omne quod amicorum animos concitat, tunc fidelius g. durat, cum eos sacramenti vincula ligant. Omne etiam quod testibus h. assipulatur, tunc verius constat, cum id adjectio iurationis affirmat. Quod si & testis r.

a. Iou. Diac. l. 3. c. 11. b. al. distulerr. orig. c. in eo. orig. d. Matr. 2. e. Luc. 5. f. Iov. p. 11. c. 2. Paul. 1. 3. ca. 17. g. al. fixum. h. al. testis.